

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 1 rozhodl předsedou senátu Mgr. Petrem Novákem jako samosoudcem ve věci

žalobkyně: **Mgr. Tereza Vodičková**, IČO: 65907396
sídlem Jindřišská 1441, 530 02 Pardubice
insolvenční správce dlužníka VERNER a. s., IČO: 25287524,
sídlem Na Skalce 321, 549 41 Červený Kostelec

proti
žalované: **Hillberg s. r. o.**, IČO: 24207781
sídlem Pštrossova 1923/10, 110 00 Praha 1

o zaplacení 7 228 787 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni částku 4 710 248 Kč s úrokem z prodlení z této částky ve výši 8,05% ročně za dobu od 19. 7. 2017 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Co do částky 2 518 539 Kč, co do úroku z prodlení ve výši 8,05% ročně z částky 2 298 468 Kč za dobu od 20. 6. 2014 do 4. 8. 2014, co do úroku z prodlení ve výši 8,05% ročně z částky 7 228 787 Kč za dobu od 5. 8. 2014 do 18. 7. 2017 a co do úroku z prodlení ve výši 8,05% ročně z částky 2 518 539 Kč, za dobu od 19. 7. 2017 do zaplacení, se žaloba zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalovaná je povinna uhradit České republice poplatek za řízení ve výši 235 513 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, na účet Obvodního soudu pro Prahu 1.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou soudu dne 16. 6. 2017 se žalobkyně na žalované domáhala zaplacení částky 7 228 787 Kč s příslušenstvím z titulu neuhrazené kupní ceny.
2. Žalobkyně uvedla, že usnesením Krajského soudu v Hradci Králové č. j. KSHK 42 INS 18152/2014 bylo rozhodnuto o úpadku dlužníka VERNER a. s., IČO: 25287524, sídlem Sokolská 321, 549 41 Červený Kostelec, přičemž účinky rozhodnutí o úpadku dlužníka nastaly zveřejněním v insolvenčním rejstříku dne 12. 9. 2014. Současně byla žalobkyně ustanovena do funkce insolvenčního správce úpadce.
3. V červnu 2014 byly společností Hillberg s. r. o., tedy žalovanou, zakoupeny od společnosti VERNER a. s. kotle, na které následně byly vystaveny tři faktury:
faktura VS 3401255 na částku 2 298 468 Kč včetně DPH,
faktura VS 3401211 na částku 2 991 294 Kč včetně DPH,
faktura VS 3401212 na částku 1 939 025 Kč včetně DPH.
Faktury byly splatné do 20. 6. 2014 (faktura VS 3401255), resp. do 5. 8. 2014 (faktura VS 3401211 a faktura VS 3401212), nebylo však uhrazeno ničeho.
Žalobkyně se tedy domáhá úhrady kupní ceny prostřednictvím soudu a navrhuje, aby žalované byla uložena povinnost zaplatit žalobkyni částku ve výši 7 228 787 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 2 298 468 Kč za dobu od 20. 6. 2014 do zaplacení a z částky 4 930 319 Kč za dobu od 5. 8. 2014 do zaplacení.
4. Žalovaná uvedla, že žalobou uplatněný nárok neuznává. Na svoji obranu žalovaná uvádí, že má vůči VERNER a. s., pohledávku ve výši 2 000 000 Kč s příslušenstvím z titulu postoupení pohledávek vyplývajících ze smlouvy o půjčce ze dne 19. 12. 2013. Jedná se o pohledávku řádně přihlášenou v konkursním řízení společnosti VERNER a.s. a tato pohledávka byla žalobkyní uznána. Žalovaná proto uvedenou pohledávku ve výši 2 000 000 Kč s příslušenstvím proti žalované pohledávce tímto započítává. Již dne 1. 7. 2014 pak žalovaná na žalobou uplatněný nárok započítala postoupenou pohledávku též ve výši 2 000 000 Kč. Konečně žalovaná uvádí, že komodita, která byla předmětem obchodu, kotle na ústřední vytápění, je komoditou, jejíž prodej musí být doprovázen dodáním příslušných listin, certifikátů a prohlášení o shodě. Žalovaná proto rozporuje splatnost žalobou uplatněné pohledávky a zejména její výši. V té souvislosti odkazuje na znalecký posudek Pavla Brousila, který předmětné zboží ocenil na 3 100 746 Kč.
5. Z usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 12. 9. 2014, č. j. KSHK 42 INS 18152/2014 - A -17 se podává, že soud konstatoval úpadek dlužníka VERNER a. s., na jeho majetek prohlásil konkurz a insolvenční správce ustanovil žalobkyni. Z insolvenčního rejstříku a z přihlášky pohledávky žalované pak soud zjistil, že žalovaná do insolvenčního řízení přihlásila pohledávku ve výši 2 000 000 Kč z titulu smlouvy o půjčce ze dne 19. 12. 2013, přičemž jde o pohledávku, která byla žalované postoupenou společností Convergent s. r. o. (přílohou přihlášky je - pouze - smlouva o postoupení pohledávky ze dne 25. 6. 2014 – viz. odst. 6. rozsudku). Z insolvenčního rejstříku a i z prohlášení žalobkyně se pak podává, že žalobkyně, coby insolvenční správce, tuto pohledávku uznala.
6. Ze smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 12. 5. 2014 se podává, že postupitelem je společnost Convergent s. r. o., IČO: 27226263 a postupníkem žalovaná. Postupník, společnost Convergent s. r. o. prohlašuje, že má na základě o smlouvy o převodu akcií a postoupení pohledávek ze dne 5. 5. 2014 uzavřené se společností Redwood Capital a. s., IČO: 24137979 peněžité pohledávky za společností VERNER a. s. v celkové výši 4 000 000 Kč. Konkrétně pak jde

- o 1 000 000 Kč ze smlouvy o půjčce ze dne 16. 8. 2013 poskytnuté bezúročně společností Redwood Capital a. s. společnosti VERNER a. s., splatné dne 30. 11. 2013,
  - o 1 000 000 Kč ze smlouvy o půjčce ze dne 20. 11. 2013 poskytnuté bezúročně společností Redwood Capital a. s. společnosti VERNER a. s., splatné dne 30. 6. 2013,
  - o 2 000 000 Kč ze smlouvy o půjčce ze dne 19. 12. 2013 poskytnuté bezúročně společností Redwood Capital a. s. společnosti VERNER a. s., splatné dne 31. 12. 2013.
7. Dle „jednostranného započtení vzájemných pohledávek“ ze dne 1. 7. 2014 žalovaná společnost VERNER a. s. s odkazem na smlouvu o postoupení pohledávek se společností Convergent (viz. odst. 6. rozsudku) sděluje, že splatné pohledávky ve výši 2 000 000 Kč započítává na fakturu společnosti VERNER a. s. č. 3401255 (vystavenou na částku 2 298 468 Kč, splatnou 20. 6. 2014- viz. též odst. 2 rozsudku).
8. Ze znaleckého posudku č. 4244/145/17 vypracovaného Pavlem Brousillem, znalcem z oborů ekonomika (oceňování nemovitostí) a stavebnictví (stavby obytné, poruchy střech), vypracovaného dne 20. 10. 2017, na základě zadání Karla Vacka, soud zjistil, že znaleckým úkolem bylo ocenit kotle vyúčtované žalované fakturami 3401256, 3401211 a 3401212. Znalec (aniž by mohl zboží fyzicky ohledat – „kotle nejsou k dispozici“) zboží ocenil částkou 3 100 746. K této částce dospěl tak, že původně rozpočtem stanovenou cenu 7 230 790,60 Kč u většiny oceňovaných položek krátil „slevou“ 75%, kterou odůvodnil zastavením výroby, insolvencí a konkurzem na majetek společnosti VERNER a. s., s tím že z těchto důvodů není zajištěn servis a pozáruční servis.
9. Z rozsudku Okresního soudu v Náchodě ze dne 16. 4. 2019, č. j. 1 T 53/2017 - 2808 soud zjistil, Karel Vacek a jednatelka žalované Jana Charalambidisová byli shledáni vinnými zločinem poškození věřitele podle § 222 trestního zákoníku, za několik skutků spočívající v tom že:
- „Karel Vacek, který byl přesně nezjištěnou osobou či osobami disponujícími informacemi a přehledem o ekonomické situaci a stavu společnosti Verner a.s., IČ: 25287524, se sídlem Sokolská 321, 549 41 Červený Kostelec (dále jen Verner a.s.), seznámen s ekonomickou situací této společnosti a byl formálně na základě generální plné moci ze dne 13. 5. 2014, udělené zmocnitelem Milanem Dvořákem, jenž byl dne 13. 5. 2014 zmocněn generální plnou mocí udělenou Marošem Holíkem, jediným členem představenstva společnosti Verner a.s. jmenovaným a zapsaným ryze formálně do obchodního rejstříku na pozici statutárního orgánu společnosti Verner a.s., přičemž ani Milan Dvořák, ani Maroš Holík se fakticky vedle tohoto udělení plných mocí nepodíleli na obchodním či jiném vedení společnosti Verner a.s., nominován do pozice zmocněnce nadaného všemi oprávněními statutárního orgánu akciové společnosti, částečně společně s Janou Charalambidisovou, představitelkou statutárního orgánu společnosti Hillberg s.r.o., IČ: 24207781, se sídlem Geologická 575, 152 00 Praha (dále jen Hillberg s.r.o.), bez jakéhokoliv vztahu, existující spolupráce či obchodních aktivit této společnosti ke společnosti Verner a.s., realizovali v období nejméně od počátku května roku 2014 do konce ledna 2015 v Červeném Kostelci, Praze, Třebívčích, popř. na dalších místech území České republiky faktické kroky mající dopad na majetek společnosti Verner a.s., kdy zcela ignorovali ekonomickou situaci tohoto podnikatelského subjektu, který dle účetní uzávěrky sestavené k datu 30. 4. 2014 evidoval v pozici dlužníka vůči různým věřitelům závazky v celkové výši nejméně 82.578.774,16 Kč (včetně započtení nesplaceného úvěru od UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s. ke dni 30. 4. 2014 ve výši 21.609.588,93 Kč) vykazoval pohledávky v celkové výši 9.159.549,14 Kč, majetek v celkové hodnotě 29.501.172,41 Kč, zásoby v celkové hodnotě 21.363.733,84 Kč, peníze na pokladně ve výši 1.812.594,53 Kč a na účtech užívaných společností v celkové výši - 20.822.306,45Kč (včetně započtení nesplaceného úvěru od UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s. ke dni 30. 4. 2014 ve výši 21.609.588,93 Kč), a k datu prohlášení rozhodnutí prohlášení konkursu dne 12. 9. 2014 evidoval přihlášené a insolvenční správkyní následně uznané závazky, které byly v celkové výši 68.446.319,05Kč.“*
- a kromě dalších skutků pod bodem „D“ skutkem:
- „Karel Vacek po předchozí dohodě s Janou Charalambidisovou s cílem vyvedení majetku ze společnosti Verner a.s. bez toho, aniž by se do dispozice vlastníka dostala odpovídající protihodnota, v přesně nezjištěný*

den na přelomu měsíců květen a Červen 2014 v sídle společnosti v Červeném Kostelci uzavřel jménem společnosti Verner a.s. kupní smlouvu se společností Hillberg s.r.o., zastoupenou jedinou jednatelekou Janou Charalambidisovou, na veškeré uskladněné dokončené výrobky v podobě 164 kotlů a jejich příslušenství za cenu nižší o 35-50 % oproti obvyklým prodejním cenám, ačkoli společnost Verner a.s. dříve nikdy nebyla v jakémkoliv obchodním kontaktu se společností Hillberg s.r.o. a tato společnost se do té doby nezabývala obchodováním s obdobným zbožím, na základě písemných objednávek zaslaných e- mailovou poštou od společnosti Hillberg s.r.o. bylo ve dnech od 3. 6. 2014 do 6. 6. 2014 vyskladněno 164 kusů kotlů s příslušenstvím a autodopravou odvezeno na místo určené kupujícím do objektu užívaného společností Ekoefekt kotle s.r.o., IC: 25437259, se sídlem Semečská 187, 411 15 Třebívlice (dále jen Ekoefekt kotle s.r.o.), v Třebívlicích, kde byly postupně nabízeny a prodávány koncovým zákazníkům zčásti přímo společností Hillberg s.r.o. a zčásti společností Ekoefekt a.s., IC: 40232697, se sídlem Semečská 187, 411 15 Třebívlice (dále jen Ekoefekt a.s.), z titulu uzavřené kupní smlouvy byly dne 6. 6. 2014 obchodním oddělením společnosti Verner a.s. vystaveny faktury; faktura číslo 3401255 na částku 2.298.468 Kč se splatností do 20. 6. 2014, faktura č. 3401211 na částku 2.991.294 Kč se splatností do 5. 8. 2014 a faktura č. 3401212 na částku 1.939.025 Kč se splatností do 5. 8. 2014, které však ve lhůtě splatnosti ani později nebyly kupující společností uhrazeny, což ani nebylo možné, neboť ve lhůtách splatnosti vzhledem k ekonomické situaci nemohla být kupující společnost schopna úhrady kupní ceny v celkové výši 7.228.787,-Kč, k čemuž alespoň částečně nedošlo ani poté, co společnost Hillberg s.r.o. v období od 14. 8. 2014 do 6. 1. 2015 inkasovala z prodeje 87 ks kotlů a příslušenství částku v celkové výši nejméně 4.710.248 Kč, kdy vzhledem ke všem okolnostem činěných transakcí spočívajících především v jednorázovém prodeji veškerých hotových výrobků výrazně pod běžnou obchodní cenou v celkové velmi velkém objemu bez jakýchkoli záruk a obchodní historie se stranou kupující, která nebyla schopna dostát vzniklému závazku, kdy další dispozice se zbožím byla činěna dalšími podnikatelskými subjekty, byl pouze realizován záměr spočívající v odstranění věci z dispozice vlastníka bez jakéhokoliv přínosu pro něj“.

Všichni poškození, kteří se přihlásili s nárokem na náhradu škody (včetně žalobkyně) byly odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.

Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. 11. 2019, č. j. 10 To 131/2019-2903, pak byla všechna odvolání proti citovanému rozsudku zamítnuta a rozsudek Okresního soudu v Náchodě ze dne 16. 4. 2019, č. j. 1 T 53/2017 tak dne 14. 11. 2019 nabyl právní moci.

10. Ze spisu Okresního soudu v Náchodě sp. zn. 1 T 53/2017 pak zdejší soud dále zjistil, že Karel Vacek a bývalá jednatelekka žalované Jana Charalambidisová jsou sourozenci. Z obsahu spisu jednoznačně vyplývá, předání celkem 164 kusů kotlů společností VERNER a. s. (jde o zboží uvedené na fakturách VS 3401255, VS 3401211 a VS 3401212), do dispozice žalované a následný prodej minimálně 87 kusů kotlů a příslušenství za částku 4 710 248 Kč třetím osobám, přičemž jakožto prodávající vystupovala žalovaná, i když prodej probíhal též prostřednictvím společnosti Ekoefekt a. s.
11. Po vyhodnocení těchto skutkových zjištění dospěl soud k názoru, že předání předmětného zboží (kotlů s příslušenstvím) z dispozice společnosti VERNER a. s. do dispozice žalované nelze po právní stránce hodnotit jako platnou kupní smlouvu ve smyslu § 2079 a násl. zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „občanský zákoník“). Osoba jednající za žalovanou, jednatelekka Jana Charalambidisová totiž k tomuto jednání přistoupila s vědomím, že „vzhledem k ekonomické situaci nemohla být kupující společnost schopna úhrady kupní ceny v celkové výši 7.228.787,-Kč“. Motivací protiprávního jednání jednatelky žalované, které bylo pravomocně kvalifikováno jako trestný čin, bylo, ve spolupachatelství s jejím bratrem Karlem Vackem (který si přisvojil též veškeré finanční prostředky společnosti Verner a. s., ať již na účtech, či v hotovosti), vyvést z dispozice VERNER a. s. též veškerý majetek spočívající ve skladových zásobách. Takové jednání nemůže soud hodnotit jinak, než-li jako jednání které se přiči

dobrým mravům a to - neboť dosáhlo intenzity trestného činu - zcela zjevně. Dle ust. § 580 odst. 1 občanského zákoníku je pak takové jednání neplatné a to absolutně, neboť dle ust. § 588 odst. 1 občanského zákoníku platí, že soud přihlédne i bez návrhu k neplatnosti právního jednání, které se zjevně přiči dobrým mravům, anebo které odporuje zákonu a zjevně narušuje veřejný pořádek.

12. O tomto právním hodnocení věci, při jednání konaném dne 14. 5. 2020 soud účastníky (resp. přítomnou žalobkyni, neboť žalovaná se bez omluvy k jednání nedostavila a jednání se tak konalo v její nepřítomnosti), též řádně poučil (§ 118a odst. 2 o. s. ř.).
13. Jelikož soud shledal „kupní smlouvu“ neplatnou, konstatuje, že na základě tohoto protiprávního jednání nemohlo dojít k přechodu vlastnického práva k předmětnému zboží na žalovanou, neboť nejednala v dobré víře. Jiná je ovšem situace u následných prodejů třetím subjektům. Ty totiž již zboží v dobré víře nabyly a to od podnikatele při jeho podnikatelské činnosti v rámci běžného obchodního styku (§ 1109 písm. b/ občanského zákoníku). Takto zpeněžené zboží již proto vlastnictvím úpadce VERNER a. s. býti nemůže. Za toto zboží žalovaná utřila částku 4 710 248 Kč, kterou ani společnosti VERNER a. s., ani žalobkyni jako insolvenčnímu správci, nevydala. V tomto rozsahu se tedy žalovaná bezdůvodně obohatila.
14. Dle ust. § 2991 odst. 2 občanského zákoníku platí, že bezdůvodně se obohatí zvláště ten, kdo získá majetkový prospěch plněním bez právního důvodu, plněním z právního důvodu, který odpadl, protiprávním užitím cizí hodnoty nebo tím, že za něho bylo plněno, co měl po právu plnit sám. V projednávané věci jsou naplněny kumulativně dokonce dvě skutkové podstaty bezdůvodného obohacení dle cit. ustanovení, neboť žalobkyně uvedené finanční prostředky získala jednak plněním bez právního důvodu, jednak protiprávním užitím cizí hodnoty. Dle ust. § 2991 odst. 1 občanského zákoníku pak platí, že kdo se na úkor jiného bez spravedlivého důvodu obohatí, musí ochuzenému vydat, oč se obohatil.
15. Soud z těchto důvodů, byť jej kvalifikuje po právní stránce od žalobkyně odlišně, shledal nárok žalobkyně důvodným v rozsahu 4 710 248 Kč. K obraně žalované soud uvádí, že zápočty pohledávek vůči tomuto nároku (z bezdůvodného obohacení) neuplatnila. Za situace, kdy žalovaná započítávala své pohledávky jak před zahájením insolvence (odst. 7 rozsudku), tak pohledávku do konkurzu přihlášenou v rámci tohoto řízení (odst. 4 a 5 rozsudku) na – neexistující - pohledávku žalobkyně z neplatné kupní smlouvy, k zápočtu pohledávek nedošlo. Pokud pak jde o pohledávku žalovanou do konkurzu přihlášenou, soud dodává, že jejímu účinnému započtení brání též nesplnění podmínky dle ust. § 140 odst. 3 písm. d/ zák. č. 182/2006 Sb. insolvenční zákon. Konečně pokud žalovaná argumentuje znaleckým posudkem Pavla Brousila (odst. 8 rozsudku), pak se zdejší soud zcela ztotožňuje s hodnocením tohoto důkazu odvolacím soudem v trestním řízení (v rámci usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. 11. 2019, č. j. 10 To 131/2019- 2903). Krajský soud v Hradci Králové zde mj. uvedl, že jen výtěžek z prodeje 87 kódů a příslušenství ve výši 4 710 248 Kč, který byl prokazatelně dosažen, znalecký posudek zpochybňuje, pokud tento dovozuje celkovou hodnotu všech 164 kotlů na pouhých 3 100 746 Kč. Zdejší soud k tomu dodává, že tato hodnota byla znalcem stanovena po aplikaci (75 %) slevy, kterou znalec aplikoval pro nemožnost servisu, způsobenou úpadkem výrobce. Úpadek VERNER a. s. je přitom důsledkem též trestné činnosti jednatelky žalované.
16. Soud proto opakuje, že shledal důvodným nárok žalobkyně v rozsahu 4 710 248 Kč. Pokud pak jde o příslušenství nároku, vzhledem k neplatnosti kupní smlouvy, nelze při stanovení prodlení žalované vycházet z data splatnosti jednotlivých faktur. Jelikož pak splatnost bezdůvodného obohacení není zákonem stanovena, je splatné na výzvu (§ 1958 odst. 2

občanského zákoníku). Za takovou výzvu lze v kontextu projednávané věci považovat doručení žaloby žalované, ke kterému došlo dne 18. 7. 2017. Až dnem následujícím, tedy dnem 19. 7. 2017, se žalovaná ocitla v prodlení a je počínaje tímto dnem povinna uhradit žalobkyni též úrok z prodlení v zákonné výši (§ 1970 občanského zákoníku), který dle nařízení vlády č. 351/2013 Sb., činí 8,05% ročně.

17. Ze všech shora uvedených důvodů soud výrokem I. tohoto rozsudku žalobě co do částky 4 710 248 Kč s úrokem z prodlení z této částky ve výši 8,05% ročně za dobu od 19. 7. 2017 do zaplacení vyhověl a pokud se žalobkyně jak na jistinu, tak příslušenství domáhala více, pak výrokem II. tohoto rozsudku, v tomto rozsahu žalobu zamítl.
18. Výrok III. tohoto rozsudku, o náhradě nákladů řízení mezi účastníky, se opírá o ustanovení § 142 odst. 2 o. s. ř. Za situace, kdy se převážně úspěšná žalobkyně nároku na náhradu nákladů řízení výslovně vzdala, soud rozhodl, že žádnému s účastníků náhrada nákladů řízení nepřisluší.
19. Výrok IV. tohoto rozsudku se opírá o ustanovení § 2 odst. 3 zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, dle kterého platí, že je-li navrhovatel v řízení od poplatku osvobozen, zaplatí podle výsledku řízení poplatek nebo jeho odpovídající část žalovaný. Jelikož žalobkyně je jako insolvenční správce od soudního poplatku osvobozena dle ust. § 11 odst. 2 písm. n/ zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, je poplatek za řízení, odpovídající úspěchu žalobkyně (4 710 248 Kč), povinna uhradit žalovaná. Výše poplatku pak byla stanovena dle položky 1 odst. 1 písm. b/ Sazebníku poplatků v rozsahu 5% uvedené částky a činí tedy 235 513 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 1.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat jeho splnění návrhem na nařízení výkonu rozhodnutí nebo návrhem na nařízení exekuce.

Praha 14. května 2020

Mgr. Petr Novák v. r.
soudce